

DİLİNİ DİZGİNLEMEK & DİLİNİ DOĞRU KULLANMAK-I

Yakup 1:26 Eğer bir adam dilini dizginlemezken kendisinin dindar olduğunu sanırsa, yüreğini aldatır ve böylesinin dindarlığı boştur.

Bazı kişiler kendilerini “*dindar*” olarak tanımlarlar. Diğer yandan bir dinin pratiklerine gündelik yaşamında düzenli bir biçimde yer vermeye çalışan kimseler de toplum tarafından “*dindar kişi*” olarak görülür.

Bu ayet dindarlık hakkında doğru bir teşhis yapabilmek için bir ölçü göstermektedir. **Dindar olduğunu düşündüğünüz bir kişinin diline hakimiyeti ne durumda?**

Dili doğru kullanmak ile dindarlık arasında bir bağlantı olduğuna dikkat etmeniz gerekir. Eğer kişi kendini “*dindar*” zannediyorsa ama dilini denetleyemiyorsa durum daha da kötüdür. Yakup Mektubu böyle bir kişinin yüreğinin aldatı içinde olduğunu söylemektedir.

Kişilerin dışarıdan gördüğümüz kadarı ile ne yapıp ne yapmadıklarına bakarak onların “*dindar*” olup olmadıklarını dar bir anlamda da olsa değerlendirebilirsiniz. Ama bir kişinin diline hükmederek yaşayabilmesine tanık olmak size önceki gözleminizden bir adım daha net fikir verecektir.

Tanrı ile derin bir ilişkisi olan kişinin sözleri sizce nasıl olmalı? Böyle bir kişi konuştuğunda Tanrı'nın sözlerine odaklanarak dünyaya sözler söylediğinde öncelikle dinleyiciye güven verir. Böyle biri Tanrı'nın yargısından bahsediyorsa bile dinleyici söylenen sözün sadık bir yürekten çıktığına olan güvenle söylenenleri dikkatle dinler. Tanrı'nın yargısı hakkında konuşmak bazı dinleyicileri korkutuyorsa bile “*diline hakim bir kişi*” olarak tanımlanan biri karşı tarafa verdiği bu güvenden dolayı sözlerini dinletir.

O halde dindar kişi konuştuğunda, dinleyicilerin yüreklerine güven, teselli, sevinç ve bazen de korku veren sözlerle konuşurken; bu sözler özünde dinleyicinin öğrenmesine hizmet eder.

Bu durumda dilini Kelâmi olarak kullanan bir kimsenin bereketlendiğini hatırlatan bu ayet özellikle bir şeylerin zor ya da kötü gittiği zamanlarda aklınızda olmalıdır (I.Petrus 3:10):

Mezmunur 34:12 Kim yaşamdan zevk almak,
İyi günler görmek istiyorsa,
13 Dilini kötülükten,
Dudaklarını yalandan uzak tutsun.

İçinde bulunulan durum her ne ise, konuştuğumuz sözler Kelâmi ise, konuştuğumuz sözler Kelâmın dindarlığına uygun ise bizi bereketler; ve bu sözleri dinleyici yüreğine alırsa o da bereketlenir.

Yakup Mektubunun hitap ettiği taraf öncelikle kilisedir. Bu durumda Yakup Mektubu, bu ayetler aracılığı ile Hristiyan kişinin **dilini dindarlıkla kullanarak** konuştuğu kimseleri bereket-lemesini; dünyaya öğreterek dinleyicileri bereketlemesini hedeflemektedir.

Yakup 3:1 Kardeşlerim, **biz öğretmenlerin** daha titiz bir yargılamadan geçeceğini biliyorsunuz; bu nedenle çoğunuz öğretmen olmayın.
2 Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, **bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir**.

Böylece özellikle öğretmekle görevli kimselerin daha titiz bir yargıdan geçeceğini hatırlatan ayete bakarak; aslında her bir inanan kişinin dünyaya doğru bir tanıklık ve doğru bir öğretiliştir verme sorumluluğu altında kimseler olduğunu hatırlamalıyız.

Böylece yanlışları kaldırma yolunun dilini doğru kullanmaktan geçtiğini unutmamalıyız. Yani dindarlık tek başına Kelam'dan konuşmak değil; Kelamı doğru bir dil ile konuşup anlatabilmekte kendini göstermelidir. Böyle bir dindardık da dünyaya Mesih'in doğruluğuna yarışır bir şekilde sözlerle ve davranışlarla yansır. Her zaman ve her yerde, her konuda konuşurken, sorarken, öğretirken, cevaplarırken, itiraz ederken, azarlarken, reddederken sözlerimiz Mesih'in düşüncesine yaraşır olmalıdır.

Dindar kişinin Kelam'a göre dilini doğru kullanması ile kişinin kendi bedenini dindarlıkla yönetebilmesi arasında bir bağ olduğuna dikkat çekilir (3:2). Böylece "*hepimiz çok hata yaparız*" şeklindeki ifade dil konusunda ne kadar ciddi bir şekilde düşünüp disiplinli olmamızı gerektiren güçlü bir hatırlatmadır.

Mektup kiliseye yani Hristiyanlara yani Kelam'dan doğruyu ve yanlışlığı öğrenmiş kimselere yazılmaktadır. Bu durumda doğru bildiği halde doğruyu yapmayan kişinin ne kadar güçlü bir yargı altına gireceği çok daha kesindir.

Yakup 3:3 Bize boyun eğmeleri için atların ağızına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz.

4 Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümeninin gönlü nereye isterse küçük bir dümenle o yöne çevrilirler.

Bu ayetlerde atın gem ile yönlendirilmesi ve büyük bir geminin küçük bir dümen ile istenilen yöne çevrilemesi örneklerine bakarak; kişilerin dillerini Kelam ile disiplin etmesi durumunda hem kendilerini hem de konuştukları diğer kimseleri –dinleyicilerini– Tanrı'yı hoşnut eden bir yaşama yönlendirebileceğini öğrenmekteyiz. Bir atın gem ile dizginlenmesi ve yönlendirilmesi örneğine bakarak, sözlerinizin başkalarına nasıl etki ettiğine; sözlerinizin başkalarını nasıl yönlendirdiğine dikkat ediniz. Sözleriniz insanları olumlu ya da olumsuz bir yönde etkileyebilir. Ve yine büyük

bir geminin küçük bir dümen ile istediğimiz yöne çevrilmesine bakarak, Mesih merkezli konuşmanın; Kutsal Kitap dindarlığına uygun konuşmanın, bulunduğumuz yerdeki insanlara ne kadar esenlik ve bereket olacağını iyi düşünün. Mesih merkezli bir şekilde düşünerek; doğruyu yaparak ve doğruyu konuşarak iletişimde olduğumuz kimseleri veya bizi izleyen kimselere benzer şekilde iyilikle öğretebilir ve sözlerimiz aracılığı ile başkalarının iyi davranışların edinmesine, pak sözler benimseyip konuşmasına yardım edebiliriz –*gerçekte bunu yapmayı istemek ve yapmak da Hristiyan olma sorumluluklarımız içinde olan şeylerdir.*

Eğer kelimeler Kutsal Kitap'ın dindarlığı altında konuşulursa, dinleyiciler Mesih'in yaşamı ve düşüncelerine odaklanabilir ve kendi yaşamlarını gözden geçirme ve yenileme fırsatı edinebilirler. Böylece dilini Mesih merkezli kullanan kimseler başkalarının da Mesih'in değiştirip yenileyen sevgisi altına girebilmelerine aracılık edecektir. Böylece sözlerimizle dedikodu, öfke, çekişme, iftira ve bunlardan doğacak olan kin, nefret, kavga ve benzeri şeylerden uzak durmayı hem pratik eder hem de bunu başkalarının da yapabilmesine yardımcı olabiliriz.

Bu noktada çıkış noktamız 3:1-2 ayetleridir:

1. ayet öğreten kişilerin daha titiz bir yargılamadan geçeceğini hatırlatarak; konuştuğumuz insanlara Kelam'daki sevgi ile konuşmamız gerektiği hatırlatır. İnsanlara konuşuyoruz ve insanlar hakkında konuşuyoruz. Böylece Kelam'daki dindarlığa uygun olarak “komşumuzu sevmek” konusunda da titiz olursak, doğal olarak insan hakkında konuşurken de titiz olabileceğiz. Diğer yandan ayet açıkça “herkes öğretmesin” diyor. Neden? Çünkü “öğretmek” dilin kullanılması ile ilişkilidir. Öğretecek kimselerin “gerçeği öğretmek” konusunda dikkatli olması gerekir. Çünkü “dil” gerçeğin yanında yanlış olan şeyleri de başkalarına taşıdığımız bir araçtır.

2. ayet “hepimiz çok hata yaparız” diyerek ilk günah ve düşüşün kurtulmuş insanlarda bile halen kalıntıları olduğunu hatırlatır. Bu durumda herkesin günahkar olduğunu aklımızda tutarak; günahı değil, günahkarı seven Mesih'e bakarak konuşmalıyız. Bu durum da bizi bağışlayarak, severek konuşmaya, esenlik için konuşmaya, şifa ve teselli için konuşmaya; her şeyde lütfekar olarak konuşmaya yönlendirmelidir. Diğer yandan 1. ayetin “herkes öğretmesin –herkes öğretmen olmasın” diye açıkça belli ettiği üzere; öğreten kimselerin orijinal günah –dolayısı ile Mesih'in kurtarıcılığı– konusunu iyi anlamış olması gerekmektedir. Çünkü Mesih ve Kelamı'nı yaşamlarımıza merkez ve temel olarak almadan “dili dizginleme ve dili doğruluk aracı olarak kullanma” disiplini içinde olamayız.

Kötü olaylara ve istenmeyen durumlara verilen tepkiler ve buna bağlı olarak söylenen sözler her kültürde yaklaşık olarak bellidir. Böyle hoş olmayan durumlarda Hristiyanlar olayları Kelam'ın öğrettiği dindarlıkla karşılamalıdır. Kötü olaylar, öfke ve kırgınlığın hakim olduğu ortamlar aynı zamanda toplumun Mesih'i tanımaya ve görmeye en çok ihtiyacı olduğu

zamanlardır. Böyle bir anda Kelam'ın dindarlığı ile konuştuğumuzda Tanrı'ya güvenen ve Tanrı'yı seven biri ile böyle olmayan birisi arasındaki farklı belli etmiş oluruz. Ve çoğunluğa benzemeyerek etrafımızdaki dünyaya Mesih'in sevgisinde yenilenmeye olan ihtiyaçlarını göstermiş oluruz.

Diğer yandan dilimizi doğru bir şekilde denetlemekle, ruhani hayatta ilerlememizin önünde engel teşkil eden öfke, nefret, intikam gibi duyguları doğru bir şekilde canımızdan uzaklaştırmış oluruz *-bunu yapmaya devam ettikçe de dili yanlış kullanma ayarısına karşı daha da güçleniriz.*

Yakup 3:5 Bunun gibi, dil de bedenin küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür. Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir.

6 Ve dil bir ateştir, bedenimizin üyeleri arasında bütün varlığımızı kirlüten bir kötülük dünyasıdır. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir.

Genelde insanlar küçük bir kıvılcımı önemsemmezler *-bu yüzden de ormanlar yanar.* Kişiler dilini denetleme konusunda eğer başkalarının ne kadar daha fazla kötü konuştuklarına bakarlarsa *“ben asla o kadar ağır ve kötü bir şekilde konuşmam; konuşmam”* diye düşünmeye başlayacaklardır *[ancak böyle bir düşünce ile konuştuğunuzda, başkalarına kendinizi diğerlerinden daha iyi ya da üstün göstermiş olacağınızdan, yine dilinizi yanlış kullanmış olursunuz].* Böyle bir durumda önemsenmeyen bu küçük kıvılcımlar daha sonra zaman içinde güçlenip büyüyerek kişinin hayatına etki etmeye başlayacak ve kişi ağzından çıkan kötü sözler için kendisini *“ben başkaları kadar sık sık böyle ağır ve kötü bir şekilde konuşmuyorum”* şeklinde savunmaya başlar durumda bulacaktır.

Kişiler Kelamın dindarlığına göre dillerini denetleme disiplini ile yaşamazlarsa hayatlarına giren kıvılcımlar zaman içinde biraz daha büyüyecek ve kişiler kendi sözleriyle içine düştükleri kötü duruma *“tabi ki, öyle konuşmamak lazım; ama biliyorsun haklıydım”* şeklinde bir açıklama getirmekle yetinmek durumuna düşeceklerdir.

Ancak Yakup mektubundan öğrendiğimiz şey şudur: **küçük kıvılcımlarla savaşıma disiplini göster[e]meyenler yangınlarla savaşamayacak kadar disiplinsiz olacaklardır.**

Yakup 3:7 Her tür yabancı hayvan, kuş, sürüngen ve deniz yaratığı insan soyu tarafından evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir.

8 Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür.

9 Dilimizle Rab'bi, Baba'yı kutsarız. Yine dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insanlara lânet ederiz.

10 Kutsama ve lanet aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmalı.

11 Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı?

12 Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez.

Kişilerin dillerini Kutsal Kitap'a uyumlu bir şekilde kullanması için kıvılcımlardan korkmayı, kıvılcımları önemsemeyi öğrenmeleri gerekecektir. Ancak 7-8. ayetlerde kullanılan "*dili hiçbir insan evcilleştiremez; dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür*" ifadesi günaha karşı koymanın zorluğuna dikkat çekmektedir. O halde kişiler Mesih'e iman ettikten sonra bile günaha karşı koymanın kolay olmadığını; bu yüzden de disiplinle yaşamının; ayartı olabilecek durumlardan kaçınarak yaşamının gerektiğini göz önüne almalılardır.

Kelâmi bir dindarlıkla kişiler dil disiplini konusunda kendilerini ne kadar denetlerlerse bile; günah ve ayartının güçlü bir tuzak olduğunu daima aklında tutarak yaşamaları ve öyle öğretmeleri gereklidir.

Romalılar Mektubu düşmüş bir dünyanın dilini nasıl bir dünyasallıkla kullandığına dair şunları söylemektedir:

Romalılar 3:10 Yazılmış olduğu gibi:

"Doğru kimse yok, tek kişi bile yok.

11 Anlayan kimse yok, Tanrı'yı arayan yok.

12 Hepsi saptılar,

Onların hepsi yararsız oldular.

İyilik eden yok, tek kişi bile!"

13 "Boğazları açık birer mezardır.

Dilleriyle aldatırlar."

"Engerek zehiri var dudaklarının altında."

14 "Ağızları lanet ve acılık doludur."

15 "Ayakları kan dökmeye seğirtir.

16 Yıkım ve sefalet var yollarında.

17 Esenlik yolunu da bilmezler."

18 "Tanrı korkusu yoktur onlarda."

Ayet yeryüzündeki kötülük ve sapmışlığın, iyilikten uzak ve yararsız yaşamların arkasında Tanrı'yı aramamak, Tanrı'yı tanımayı istememek olduğuna dikkat çekmektedir (10-12). Böylelerinin kendilerini dilleri ile, yani nasıl konuştukları ve konuşmalarının ne sonuca gittiği ile belli ettiklerini okuyoruz (13-14). Böylece Tanrı'dan uzaklığın yararsız yaşamının ve kötü dilinin 15-18. Ayetlerde doğurduğu karmaşıklığa dikkat ediniz... Ancak bu ayetlere diğer bir açıdan baktığınızda dindar insanların dilini dizginleyerek ve dili doğru kullanma yoluyla bu düşmüş dünyaya kurtulmuş kişilerin verdiği tanıklığın ne kadar önemli olduğu göze çarpar.

Bunu durumda Hristiyan kişinin konuşurken sözlerini tam olarak kontrol altına almış olması için Kelam ile uyumlu ve disiplinli bir şekilde yaşaması gerekmektedir (3:7-8). Dili ehlileştirmek zaman alan bir durumdur ve yaşamımızda karşılaştığımız denemelerle gelişecektir.

Ayartı, baskı ve zorluklarla karşılaştığı durumlar aynı zamanda insanların sözleri aracılığı ile yüreklerini açığa vurdukları zamanlardır. Böyle zorlu zamanlarda sözlerimizi Mesih'in sözlerine benzer kılsak, yüreğimiz Mesih'e daha çok güvenecek ve yüreğimiz daha çok Mesih için çarparaktan sözlerimiz dünyaya kendi yürekleri ile Mesih'in yüreği arasındaki farkı görme ve bununla yüzleşme fırsatı olacaktır.

Gerçeği ve doğruyu konuşan insanlar aracılığı ile dünya gerçeği duyar ve tanır ya da dünya duyduğu saygın sözler aracılığı ile Mesih'ten olan ve olmayan arasındaki fark ile yüzleşir. Gazetelerde, televizyonlarda tanınmış kimselerin birbirlerine olan sözlü sataşmalarına alışık olan dünyamız; özü sözü bir olan ve pak yaşayan insanlardan sevimli, adil, hayranlık uyandıran, erdemli, sözler duyma ihtiyacındadır. Böylece Kelam'dan konuşan ile benlikten konuşan arasındaki fark görünür olacaktır.

Bu nedenle biz hiçbir zaman "*sözlerimizin ne önemi var*" diyemeyiz. Sözlerimiz hem bizi, hem de başkalarını kötü durumlara hatta ölüme yönlendirebilir. Ve yine dili doğru kullanmakla sözlerimiz ışık, teselli, şifa gibi bereketlere aracılık edecektir.

Bazen Mesih'e iman etmiş kişilerin sözleri ile imanlarının tezatlığı göze çarpar (3:9). Bir gün bir Hristiyan diğer Hristiyanlarla bir araya gelir, ilahiler söyler, Tanrı'ya övgüler yükseltir. Diğer gün ise düşüncesiz sözler söyleyerek, dedikodularla, eleştirilerle Tanrı'nın benzeyişinde yaratılmış diğer insan kardeşine "lanetler" yağdırır.

Oysa Tanrı'nın adaletini (*gerçek için olan tutkusunu*), Tanrı'nın sevgisini (*merhamet için olan tutkusunu*) bilen bir kişi için adaletsiz ve sevgisizce konuşmak ne kadar uygunsuz bir davranıştır.

Tatlı suya tuzlu su eklediğinizde, su nasıl içilemez (*tuzlu*) olursa; Kelam'a uygun konuşmak ya da Kelam'dan konuşmak yanında, bunlara aykırı sözler konuşursanız; aklınızı ve yüreğinizi Kelam'a karşıt olan şeylere yönlendirmiş olursunuz. Bu da yaşamınızı dünya, benlik ve şeytana doğru yönlendirir.

O halde Mesih'i tanıyan kimseler olarak sözlerimizi O'nun bize olan sevgisi aklımızda olarak kullanmalıyız. Mesih'i tatmış kimseler olarak sözlerimizi O'nun bize olan merhameti şekillendirmelidir.

İnsanın yüreği ile sözleri arasında paralellik vardır:

Matta 12:34 Sizi engerekler soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız yürekten taşanı söyler.
35 İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır.

O halde Kelâmi olan bir dindarlıkla sözler söyleyebilmek için yüreklerimiz ve yaşamlarımız daima Mesih'e ve Kutsal Kitap'a odaklanmış olmalıdır.

Dünyaya baktıkça, yüreklerimiz dünyasallığa meylettikçe sözlerimiz de dünyasallaşacaktır. Ama Mesih'e ve Kutsal Kitap'a baktıkça sözlerimiz dünyasallığın boyunduruğun kurtulacaktır.

Dilinizi doğru kullanarak dünyasallığın işlerinizi, düşünce, duygularınızı, özetle yaşamınızı *[tanıklığınızı]* esir almasına izin vermeyiniz.

*Unutmayalım ki, Dili Dizginlemek ve Dili Doğru Kullanmak konusu, “*şunu yapacaksın; bunu yapmayacaksın*” şeklinde bir “*işler yapma*” konusu değildir. Aklımız ve yüreğimiz Mesih merkezli ve Kutsal Kitap merkezli bir şekilde odaklanmış olmadıkça dile hakim olmak üzerine buradaki uyarılar kişisel performansa dayanan ve *kullandıkça yok olacak öğretiler ve insan burukları olarak kalırlar*. Aklımız ve yüreğimiz Mesih merkezli ve Kutsal Kitap merkezli bir şekilde odaklanmış olmadıkça bu prensipler *bilgece görünmekle birlikte bedenin tutkularını denetlemekte bir yararı olmaz*. Bu yüzden Mesih'e bakarak, lütufkar bir şekilde yaşamalıyız ki, sözlerimiz ve işlerimiz de dünyaya Mesih'ten bir tanıklık, Mesih'ten bir yenilenme ve bereket olsun.